

Vejen for den nu sædvanlige Form for Erhvervsliv i større Stil, nemlig Aktieselskaber.

For disse to Forslags Vedkommende stiller det sig saaledes, at i et Normalaar kan det skønnes, at Nedsættelsen af Formueskatten vil blive ca. 10 Mill. Kr., men i det nærmest forestaaende Aar, 1928—29, vil det kun blive 7 Mill. Kr., og at den Nedsættelse af Selskabsskatten, som de nye Regler vil medføre, vil koste 3 Mill. Kr., det vil sige for 1928—29 i alt 10 Mill. Kr. eller op derimod, og saa kommer der 3 Mill. Kr. til i det næste Aar. Men dèr erindrer jeg om, at efter den Opgørelse, jeg gav ved Finanslovens Forelæggelse, vil Udgiftsbudgettet allerede nu kunne ses med Sikkerhed at ville gaa ca. 10 Mill. Kr. ned i Finansaaret 1929—30. Medens Tallene for Aktieselskabsskatten nogenlunde lader sig udregne, er det klart, at det andet Tal, for Formueskattens Vedkommende, lader sig ikke paa samme Maade udregne og beror kun paa et Skøn, men et Skøn, der naturligvis er foretaget med saa megen Basis som muligt og efter bedste Overbevisning.

Der er mange andre Ændringer, som er ønskelige i Formue- og Indkomstskatten, men det maa vente, i hvert Fald til næste Aar, naar man bedre kan overskue Stillingen i 1929—30. Men jeg gentager, at det her foreslaaede eller eventuelt i ændret Skikkelse maa, hvis det skal gennemføres, være færdigt fra Rigsdagen en god Uge ind i December. Jeg stiller selvfølgelig ikke dette Forslag som noget, der skulde ligne et Ultimatum, der kan jo forhandles om Enkeltheder deri, men jeg mener dog, at alt i alt er det ikke mere indviklet og vanskeligt, end at man i Løbet af en Maanedes Tid maa kunne komme til Ende dermed.

Jeg skal dernæst tillade mig at forelægge Forslag til Lov om Ændring i Lov om Afgift ved Tinglysning m. m. og i Lov om Stempelafgift. Lovforslaget indeholder en Række Bestemmelser, som ved første Øjekast maaske kan synes mindre overskuelige. Forholdet er dette, at den nye Tinglysningslov og den nye Ægteskabslov nødvendiggør en Række af tekniske Ændringer i Stempellogen, som altsaa fremkommer her. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa disse Ændringer, de egner sig bedst til Drøftelse i et Udvalg og er af afgjort teknisk Natur. Finansielt vil de hverken for Yderne eller for Statskassen betyde noget. Men jeg har ogsaa anset det for paakrævet, at ændre visse Omsætnings-

afgifter, som netop i Krisetider og under de vanskelige Forhold for Forretninglivet virker trykkende, og om hvis Nedsættelse der jævnlig har været udtalt Ønske overfor Finansministeren.

Der er først forskellige Forslag om Nedsættelse af Tinglysningsgebyrer. Det faste Gebyr og Mindstegebyret, 5 Kr., kan ofte virke haardt, navnlig hvor Lysning eller Aflysning er nødvendig for en Række Dokumenter. Dette gælder saaledes, hvor samtlige Prioritetshavere mod et Afdrag paa Pantegælden giver Tilladelse til, at en solgt Parcel udgaar af Pantet, eller hvor samtlige Prioritetshavere rykker tilbage for en servitutmæssig Deklaration, der skal have første Prioritet, eller hvor Prioriteter, som ikke er blevet dækket ved Tvangsauktion, skal slettes. Det foreslaas her at nedsætte Gebyret fra 5 Kr. til 2 Kr. og Mindstegebyret ved Aflysning ligeledes fra 5 Kr. til 2 Kr. For Lysning af Pantebreve paa 2 000 Kr. og derunder foreslaas Gebyret nedsat fra 5 Kr. til 2 Kr. og for Lysning af Ændringer i Pantebreve eller for Aflysning af saadanne til 1 Kr. Samtidig foreslaas Aktpengene i de Tilfælde, hvor Gebyret nedsættes, nedsat fra 2 Kr. til 1 Kr.

Den anden finansielt væsentligere Nedsættelse er en betydelig Lempelse af Vekselstempelet. Vekselstempelet er jo en af de vigtigste Omsætningsafgifter her i Landet, og det ligger, maa det siges, meget højt, gennemgaaende paa ca. 1 pro mille af Vekselsens Paalydende, medens det i vore nordiske Nabolande, Norge og Sverige, kun ligger paa $\frac{1}{2}$ pro mille. Efter Stempellogen af 1911 laa de faste Stempelafgifter af Veksler paa samme Niveau omtrent som i vore Nabolande, nemlig $\frac{1}{2}$ pro mille, men da Kronen sank, blev det anset for rimeligt at bringe disse faste Afgifter i et rimeligere Forhold til den formindskede Krone, og saaledes kom Bestemmelsen, som hører til Inflationstidens Lovgivning, til at gaa ud paa, at Vekselstempelet efter Loven af 1911 fordobledes. Nu foreslaas det her at halvere det, det vil sige føre det tilbage til den samme lave Sats som i 1911, og derved gøre vort Vekselstempel ensartet med det, man har i vore nordiske Nabolande. Det er ganske klart, at rent bortset fra den rent pekuniære Fordel er det ogsaa en Fordel at have et saa almindeligt internationalt Omsætningsmiddel som Vekselen beskattet ens hos os og i vore to Nabolande. Der er kommet talrige Henvendelser til Finansministeriet fra